

Biblioteca Regională DEVA Ziarul ROȘU

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1636

Joi 23 decembrie 1954

4 pagini 20 bani

VIATA DE PARTID — D. Crișan :
Pentru îmbunătățirea conducerii
organizațiilor de masă de către
partid!

(pag. 2-a)

De la Comitetul pentru decernarea
Premiilor Internaționale Stalin
„Pentru întărirea păcii între po-
poare“.

(pag. 3-a)

Pentru preîntâmpinarea unui nou
război în Europa! Nota guver-
nului sovietic adresată guvernu-
lui Angliei; Notele de răspuns
ale guvernului sovietic adresate
guvernelor Finlandei, Iugoslaviei,
Suediei, Elveției și Austriei.

(pag. 4-a)

Colaborarea frățească a popoarelor lagărului democratic

Victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra fascismului german în cel de al doilea război mondial a creat posibilitatea ca o serie de țări, printre care și țara noastră, să se elibereze din lanțul sistemului imperialist, să răstoarne clasele exploatare și să pășească pe drumul construirii socialismului. Aceste țări au format un puternic lagăr al păcii, democrației și socialismului în fruntea căruia stă neclintită Uniunea Sovietică — țara cu cea mai înaintată orinduire socială din lume.

Între țările lagărului democratic s-au statornicit relații de tip socialist, bazate pe principiul egalității între statele mari și mici, pe principiul respectării suveranității și independenței statelor.

Perioada ce s-a scurs de la cel de al doilea război mondial a fost o perioadă de neîntreruptă dezvoltare a relațiilor de prietenie și ajutor reciproc dintre țările ce formează lagărul păcii. Economia acestor țări nu cunoaște crize, șomaj, mizerie. Ea se dezvoltă într-un ritm nemaiîntâlnit. Creșterea rapidă a producției industriale, dezvoltarea agriculturii, înflorirea între gii vieții economice, politice și culturale a țărilor lagărului democratic sînt puternic influențate de colaborarea frățească dintre aceste țări. Un rol hotărîtor în dezvoltarea economiei și culturii țărilor de democrație populară îl are puternicul sprijin pe care acestea îl primesc din partea Uniunii Sovietice.

Succesele dobîndite în toate domeniile de Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Republica Democrată Germană și de celelalte țări de democrație populară a făcut să crească prestigiul acestora în fața întregii lumi. Nu întîmplător, tot mai multe țări capitaliste, în ciuda blocadei economice impuse de Statele Unite, reiau relațiile diplomatice și comerciale cu țările democratice.

Popoarele lagărului democratic s-au convins din proprie experiență de superioritatea sistemului socialist față cel capitalist. De aceea ele sînt hotărîte să-și apere neștirbite cuceririle.

După cum a devenit însă limpede în fața întregii lumi, imperialismul american, englez și francez atentează la liber-tatea, la viața nouă pe care aceste popoare și-o creează. Dovadă a acestui fapt stau acordurile de la Londra și Paris prin care se urmărește reinvierea militarismului german.

Conferința de la Moscova a țărilor de democrație populară și hotărîrile acesteia au dovedit cu prisosință comunitatea de interese ce leagă aceste țări, voința lor de a face tot ce le stă în putință în scopul preîntîmpinării unui nou război. Interesul comun al acestor țări de a apăra pacea a determinat luarea unor măsuri comune în acest scop. Este limpede că dacă gu-vernele și parlamentele statelor semnatare ale acordurilor de la Paris vor ratifica aceste acorduri, ceea ce ar spori primejdia unui nou război, țările lagărului democratic sînt nevoite să-și reorganizeze forțele armate și comandamentele lor, să-și întă-rească capacitatea de apărare, iar dacă va fi nevoie — să dea o ripostă hotărîtă aștătorilor la un nou război.

Cercurile conducătoare din Statele Unite nu trebuie să uite că problema apărării păcii nu este numai a țărilor lagărului democratic, ci și a milioane și milioane de oameni aparținînd diferitelor pături sociale din țările capitaliste, coloniale și dependente. Aceasta vorbește de la sine despre subrezzenia poziției pe care s-au situat aștătorii unui nou război.

Astăzi mai mult ca oricînd, popoarele lumii s-au convins de justetea politicii externe a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Politica înjghebării de blocuri militare dusă de Statele Unite, îndreptată împotriva țărilor iubitoare de pace, întîmpină rezistență hotărîtă și în Asia unde au fost încheiate o serie de pacte, blocuri și tratate agresive. Acest scop îl urmăresc trata-tul de la Manilla, „tratatul de securitate mutuală“ încheiat recent între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și. Poporul chinez, și alături de el toate popoarele asiatice, se opune cu înverșunare oricăror planuri de amenințare a păcii.

Toate acestea dovedesc că în zilele noastre lagărul democratic a devenit stindardul de luptă al tuturor popoarelor lumii pentru asigurarea păcii, pentru continua îmbunătățire a nivelului de trai al popoarelor.

Cercurile agresive din apus socoteau că planurile de rein-viere a militarismului german vor zdruncina unitatea de monolit a lagărului păcii. Aceasta însă nu corespunde realității. Adevărul este că prietenia dintre țările iubitoare de pace se sudează și mai puternic. Mai mult, Uniunea Sovietică și țările democrat-populare au cîștigat noi partizani din țările capitaliste. În condițiile create, țările lagărului democratic întăresc necon-tenit legăturile lor economice, politice și diplomatice în scopul apărării păcii.

În țara noastră, oamenii aparținînd minorităților naționale strîng tot mai mult frăția cu poporul frate român, alături de care ei își construiesc o viață nouă, tot mai îmbelșugată.

Alături de celelalte țări democratice, poporul român strînge tot mai mult colaborarea cu puternica Uniune Sovietică, bas-fionul de neclintit al păcii și cu toate statele care doresc sincer asigurarea securității și a unei păci trainice în lume.

DIN VALEA JIULUI

Înainte vremii

★ Brigada minerului Kopețin Geza extrage acum cărbune în contul ultimelor zile ale lunii ianuarie 1959. Zi de zi, această brigadă extrage cite o normă și jumătate de cărbune.

★ În contul anului 1958 lucrează trei brigăzi de mineri. Brigăzile conduse de minerii Haidu Iuliu. Erou al Muncii Socialiste și Mihai Ștefan de la mina Petrila lucrează în contul lunii martie 1958, iar brigada minerului Prața Gherasim de la mina Aninoasa lucrează în contul lunii ianuarie 1958.

★ Numai de la minele Petrila, Lonea și Aninoasa 7 brigăzi de mineri lucrează în contul anului 1957. Printre acestea se numără brigăzile minerilor Kibedi Adalbert de la Petrila, Tucaciuc Mihai de la Aninoasa și alții.

★ Alte 14 brigăzi de mineri de la Petrila, Lonea și Aninoasa lucrează în contul anului 1956, iar 48 de brigăzi în contul anului 1955.

Spectacol la club

Duminică, 19 decembrie, în sala clubului minier din Vulcan a avut loc o reprezentație cu piesa „Zile de august“ de Constantin Beiu. Piesa a fost jucată de interpreți din cercul dramatic de la Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej“ din Petroșani. Subiectul ei este inspirat din luptele glorioase ale minerilor conduși de partid, în anii asupririi capitaliste.

Numeroșii spectatori prezenți în sală au urmărit cu interes acțiunea plină de dramatism a piesei.

Reprezentăția de la Vulcan a fost primul spectacol prezentat de cercul dramatic al institutului cu piesa „Zile de august“

Cu această piesă, tinerii artiști amatori ai cercului dramatic studentesc, vor da reprezentații și în celelalte localități ale Văii Jiului.

La un ghișeu C. E. C.

Ajutor familial de stat

La sfîrșitul fiecărui trimestru aproape 800 de mame cu mulți copii din raionul Petroșani primesc ajutor familial de stat. Pînă în prezent, Suzana Horvath din Lupeni a încasat în medie trimestriala cite 360 lei, Ana Morența 480 lei, Elisabeta Sandor 550 lei, Vilma Orban 615 lei, Maria Ardelean din Aninoasa și Ileana Antal din Petrila cite 405 lei, Ana Lingurar din Petroșani 540 lei, Laura Banciu din Vulcan 960 lei.

În cele 3 trimestre ale acestui an, secția prevederi sociale a Sfatului popular raional Petroșani a plătit suma de 447.330 lei drept ajutor familial de stat. Pe trimestrul IV urmează a se mai plăti încă 178.800 lei, ceea ce totalizează 626.130 lei pe întreg anul.

Viitori ingineri mineri

În curînd, Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej“ din Petroșani va da o nouă promoție de ingineri, cadre de nădejde pentru industria noastră carboniferă. În prezent, noua promoție de absolvenți a fost repartizată la diferite mine, unde au început să pună în practică cele învățate în institut, ajutînd producției și în același timp învățînd lucruri noi, ajutătoare în pregătirea examenului de stat, pe care îl vor susține în curînd.

Foștii studenți au fost preocupați să-și aleagă teme cit mai variate, pe care să le prezinte într-un mod cit mai creator și care sînt menite să ușureze munca în mină și să-i ferească pe mineri de primejdii.

Printre lucrările care vor fi susținute la examenul de stat e lucrarea tov. Müller Ludovic, care înainte de-a intra la institut a fost minier. Lucrarea sa se ocupă de problema deschîșerilor în straturi subțiri la mina Petrila. Interesantă e și lucrarea tov. Cioată Aurel despre mecanica rocilor și studiul păsului de prăbușire, precum și cea a lui Badiu Nicolae, care tratează tema rambleajului pneumatic.

★ Brigada minerului Matei Dragomir lucrează într-un abataj cameră din sectorul III al minei Lonea. De la începutul anului și pînă acum această brigadă a extras peste plan 2500 tone de cărbune. 2583 tone de cărbune a extras peste plan, în aceeași perioadă, și brigada condusă de minerul Szabo Carol de la mina Petrila. În total, aceste două brigăzi au extras peste plan mai mult de 5000 tone de cărbune. Pentru transportul acestui cărbune sînt necesare 10 trenuri a cite 50 de vagoane.

★ Țesătoarea Gyorgy Elena de la țesătoria din Vulcan a realizat în 11 luni din acest an 28.816 metri de țesături.

★ Brigada complexă de zidărie de pe șantierul III Petrila condusă de tînărul Sandu Tudor a construit în cursul acestui an 315 apartamente. Numai pentru minierii din Vulcan această brigadă a înălțat 154 de apartamente.

Pentru cei mici

În aceste zile magazinul nr. 65 din Petroșani cunoaște o mare afluență de cumpărători. Aici se găsesc de vînzare jucării pentru copii și diferite articole pentru pomul de iarnă.

Magazinul nr. 65 din Petroșani este bine aprovizionat. În cursul săptămîinii trecute, la magazin s-a primit un număr de 800 garnituri de globuri de diferite culori, 1000 bucăți artificii, 2400 lumînă-rele și alte articole necesare pentru pomul de iarnă.

Jucării pentru cei mici se găsesc de vînzare și la magazinul nr. 10 din Petroșani. La magazinele O.C.L. alimentar și T.A.P.L. s-au pus în vînzare diferite dulciuri care depășesc cu mult cantitățile din anul trecut.

În parcul „Filimon Sirbu“ din Petroșani, mîini harnice au început să construiască un orașel al copiilor.

Numeroși mineri și muncitori din Valea Jiului de pun spre păstrare la CEC economiile pe care le realizează. În Valea Jiului numărul depunătorilor la CEC crește lună de lună. În luna octombrie numărul depunătorilor la sucursala raională CEC din Petroșani a crescut cu 507, iar în luna noiembrie cu 917. Printre noii depunători se află tînărul minier Epure Nicolae, Kadar Gheorghe, Doboși Tiberiu, Stoica Ion, Popa Ion și alți oameni ai muncii.

ÎN CLISEU: La sucursala raională CEC din Petroșani.

VIAȚA DE PARTID

Pentru îmbunătățirea conducerii organizațiilor de masă de către partid !

Anul 1954, cel de al 4-lea din cincinal, se apropie de sfârșit. Majoritatea întreprinderilor din Valea Jiului și-au îndeplinit sau sînt pe punctul de a-și îndeplini sarcinile de plan ce le revin pe acest an. Alături de colectivele fruntașe ce s-au străduit să-și îndeplinească ritmic și la toți indicii sarcinile de plan, mai sînt unele întreprinderi rămase în urmă. Printre aceste întreprinderi se numără și mina Lonea.

Pe lîngă cauzele de ordin tehnico-organizatoric, nerealizarea sarcinilor de plan la toți indicii de către mina Lonea se datorește și slabei munci politice de masă desfășurată de către comitetul de partid și de organizațiile de bază de la această mină.

Comitetul de partid de la mina Lonea s-a ocupat în mică măsură de conducerea organizațiilor de masă, de îndrumarea și sprijinirea lor în muncă. În ziua de 7 octombrie, de exemplu, a fost organizată o ședință de comitet lărgită la care au participat și membrii birourilor organizațiilor de bază. În această ședință a fost analizat felul în care comitetul U.T.M. s-a preocupat de mobilizarea tinerilor în întrecerea socialistă, de aplicarea experienței înaintate, de întărirea disciplinei în muncă și de alte probleme legate de îndeplinirea sarcinilor de plan. Lipsit de sprijinul și îndrumarea comitetului de partid la întocmirea raportului, comitetul U.T.M. a întocmit un raport sec, lipsit de fapte concrete. Fiind slab întocmit, raportul n-a constituit o bază de discuții în cadrul ședinței de comitet, n-a ajutat la luarea de măsuri Necunoscînd temeinic lipsurile și greutățile în muncă și nici cine se face vinovat de existența lor, membrii comitetului de partid și ai birourilor organizațiilor de bază nu au putut da un ajutor concret și eficient pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor U.T.M. Pe aceeași linie a mers Comitetul de partid și la întocmirea proiectului de măsuri menit să ducă la lichidarea lipsurilor. Din cele patru puncte ale proiectului de măsuri, trei se ocupă de disciplina muncii. În primul punct se arată că pentru întărirea disciplinei în muncă, comitetul U.T.M. trebuie să îndrume posturile utemiste de control să se preocupe de felul cum tinerii respectă disciplina muncii. De aceasta răspunde din partea comitetului, tovarășul Stern Iosif. Al doilea punct al proiectului de măsuri prevede folosirea de către comitetul U.T.M. a gazetei de perete, pentru combaterea cazurilor de indisciplina, tragerea la răspundere a tinerilor indisciplinați de către organizațiile U.T.M. respective, precum și criticarea lor în lecțiile ce se predau la cercurile și cursurile învățămîntului politic; răspunde tovarășul Goadă Alexandru. Cel de al treilea punct din proiectul de măsuri prevede ținerea de conferințe cu caracter educativ și prelucrarea cazurilor de indisciplina în cadrul joilor de tineret; răspunde din partea comitetului de partid tovarășul Străinescu Gheorghe. Iată deci cum trei din cele patru puncte ale proiectului de măsuri cuprind una și aceeași problemă luată sub aspecte diferite. Se naște întrebarea: oare nu era mai bine ca unul din membrii comitetului să se ocupe de toate aspectele privitoare la întărirea disciplinei în muncă în rândurile tineretului? Fără îndoială că da. Prezentarea raportului, luarea de măsuri unilaterale nu înseamnă totul. Ele trebuie urmate de muncă practică de înlăturare a lipsurilor

semnalate, de traducerea în viață a măsurilor luate. Comitetul de partid al minei Lonea putea să cuprindă într-un singur punct problema disciplinei, iar alte puncte să fie consacrate îmbunătățirii muncii Comitetului U.T.M. în desfășurarea întrecerii socialiste, ținerii evidenței și popularizării realizărilor brigăzilor de tineret, aplicării și extinderii metodelor și experienței înaintate etc.

Dacă felul în care comitetul de partid al minei Lonea se ocupă de îndrumarea organizației U.T.M. este nesatisfăcător, conducerea comitetului sindical de întreprindere lasă și mai mult de dorit. Din discuțiile avute cu tovarășii Stern Iosif, secretarul comitetului de partid, și Goadă Alexandru, responsabilul cu propaganda și agitația în comitet, reiese că în trimestrul IV al acestui an, comitetul sindical de întreprindere a prezentat în fața comitetului de partid un raport asupra felului în care se muncește în organizarea întrecerii socialiste. Dacă această ședință a avut într-adevăr loc, ea nu a constituit și nu constituie un ajutor pentru membrii comitetului sindical. Ea s-a făcut în mod telegrafic, fără să se încheie un proces verbal, fără a se lua măsuri menite să ducă la îmbunătățirea organizării întrecerii socialiste de către comitetul de întreprindere. Cu alte cuvinte ședința nu a dus la rezultate pozitive.

Superficialitatea cu care comitetul de partid s-a ocupat de îndrumarea comitetului sindical a avut urmări negative în munca acestuia. Lipsit de îndrumarea și sprijinul comitetului de partid, comitetul sindical de întreprindere nu și-a îndeplinit sarcinile ce-i reveneau în organizarea și desfășurarea întrecerii socialiste. Comitetul sindical cunoaște doar statistic cîți muncitori sînt antrenați în întrecerea socialistă, cîți aplică metode înaintate de muncă etc. În ceea ce privește desfășurarea vie a întrecerii, sporirea numărului de muncitori și tehnicieni antrenați în întrecere, acestea nu intră în preocupările tovarășilor din comitetul de întreprindere. Dar și datele statistice sînt învechite. Comitetul sindical nu a cunoscut nici la data de 15 decembrie numărul total al muncitorilor și tehnicienilor antrenați în întrecerea socialistă în luna respectivă. Tovarășul Rusu Petru, secretarul comitetului sindical al minei, motivează acest lucru prin faptul că tovarășul Andraș Gheorghe, responsabilul cu evidența întrecerii pe linie administrativă, nu a trimis datele statistice cu numărul total al muncitorilor antrenați în întrecerea socialistă. Oare sarcina comitetului sindical este de a fi doar un simplu birou de înregistrare a datelor primite?

Lipsuri are comitetul de întreprindere și în organizarea consfătuirilor de producție, consfătuiri în care sînt arătate realizările și lipsurile în organizarea procesului de producție și se iau măsuri pentru o mai bună desfășurare a întrecerii socialiste. El nu a ajutat conducerea administrativă în organizarea acestor consfătuiri, lucru care a făcut ca consfătuirea de producție trebuia să aibă loc la începutul lunii decembrie să nu fie ținută nici pînă la data de 15 a lunii.

Conducerea slabă de către comitetul de partid al comitetului sindical și U.T.M. s-a răsfrînt și asupra felului în care organizațiile de bază s-au ocupat de îndrumarea și sprijinirea organizațiilor de tineret și sindicale din sectoarele în care activează. Organizațiile de bază de la mina

Lonea s-au ocupat sporadic și superficial de îndrumarea și sprijinirea organizațiilor de masă. Nu este de mirare faptul că întrecerea socialistă la mina Lonea nu se desfășoară în bune condițiuni, că unele sectoare cum sînt sectorul II, IV și altele nu și îndeplinesc ritmic și la toți indicii sarcinile de plan.

Una din sarcinile permanente ce stau în fața organizațiilor sindicale este organizarea și urmărirea întrecerii socialiste. Organizațiile sindicale mobilizează masele de oameni ai muncii la lupta pentru îndeplinirea ritmică și la toți indicii a sarcinilor de plan. Ele au datoria să se preocupe necontenit de creșterea producției și productivității muncii, realizarea de economii, îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost al produselor etc.

Mobilizarea de către sindicate a oamenilor muncii la întrecerea socialistă este strîns legată de felul în care acestea sînt conduse de organizațiile de partid. Fără a substitui munca sindicală, organizațiile de partid trebuie să fie motorul întrecerii socialiste, îndrumătorul și sprijinitorul organizațiilor sindicale și de masă în toate domeniile de activitate.

Comitetul de partid și organizațiile de bază de la mina Lonea nu trebuie să rezume conducerea organizațiilor sindicale și U.T.M. numai la ascultarea de rapoarte și întocmirea de proiecte de măsuri. Ședințele de comitet în care se analizează activitatea organizațiilor de masă, trebuie să constituie un mijloc puternic de scoatere la iveală a lipsurilor, un mijloc de a trage la răspundere membrii de partid care activează în aceste organizații. Controlul îndeplinirii măsurilor luate este o sarcină permanentă și el trebuie să se desfășoare pe teren, în mijlocul maselor largi de mineri și tehnicieni.

Organizațiile de partid trebuie să vegheze asupra felului în care organizațiile sindicale se preocupă de ridicarea nivelului politic și cultural al maselor, de educarea lor în spiritul vigilenței revoluționare, al urei față de dușmanul de clasă.

Organizațiile U.T.M. și sindicale au datoria să arate oamenilor muncii că mărind continuu producția și productivitatea muncii, ei contribuie efectiv la întărirea capacității de apărare a patriei, la consolidarea păcii.

În mobilizarea muncitorilor și tehnicienilor la întrecerea socialistă, la îndeplinirea sarcinilor de plan la toți indicii, un aport însemnat trebuie să-l aducă fiecare comunist. Membrul de partid trebuie să fie un exemplu în toate domeniile. El trebuie să fie mereu în fruntea întrecerii socialiste, să aplice metode înaintate de lucru. Fiecare comunist are datoria să lămurească maselor de oameni ai muncii fără de partid importanța pe care o are creșterea producției și productivității muncii, realizarea de economii și îmbunătățirea calității produselor, în traducerea în viață a măsurilor luate de partid și guvern privind creșterea bunăstării celor ce muncesc.

Conducînd concret și zi de zi organizațiile sindicale și U.T.M., ducînd o temeinică muncă politică de masă în rândurile minerilor și tehnicienilor, comitetul de partid și organizațiile de bază de la mina Lonea vor contribui la dezvoltarea întrecerii socialiste, la îndeplinirea și depășirea ritmică și la toți indicii a sarcinilor de plan.

D. CRIȘAN

Cuvîntul cititorilor

Oare, așa trebuie să se comporte un inginer ?

Lă întreprinderea Bănița, se întimplă deseori să se facă „greșeli” în calcularea salariilor unor muncitori.

Aceasta din cauză că unor muncitori, inginerul șef al întreprinderii, Augustin Diniș, le stabilește salariile după ochi, iar altora li se rețin anumite sume din salariu pentru a fi adăugate la salariile altor tovarăși.

Un caz asemănător s-a întimplat și cu mecanicul de Diesel, tov. Szekely Grigore de la șantierul Peștera Boliu, căruia din dispoziția inginerului șef Augustin Diniș i s-a reținut din salariul cuvenit pe luna noiembrie 225 lei, sumă care s-a adăugat la salariul mecanicului Stoica Petru, deși acesta în luna noiembrie n-a prestat nici un sut pe locomotivă.

Tovarășul Resiga Ioan, șeful șantierului, intervenind în favoarea tov. Szekely, s-a ales cu blocarea salariului din ordinul inginerului șef. În prezent, tov. Szekely Grigore este purtat pe drumuri fără rezultat, iar salariul tov. Resiga Ioan continuă să rămînă blocat.

Inginerul șef Augustin Diniș are și alte comportări nejuste față de muncitorii întreprinderii. Astfel, el înlătură sau îi schimbă de la un loc de muncă la altul pe cei care îndrăznesc să-l critice.

Așa s-a întimplat nu de mult cu un muncitor care a fost schimbat din funcția de artificier pentru că în cadrul unei ședințe a îndrăznit să-l critice pe inginerul Diniș.

Oamenii muncii din întreprindere sînt pe drept cuvînt nemulțumiți de comportarea inginerului șef Augustin Diniș și cer ca organele în drept să ia măsuri în această direcție.

FLUTURE TEODOR
muncitor

Ni se semnalează că...

...De mai mult timp, în incinta minei Lonea II stau aruncate cloie peste grămadă, supuse degradării, diferite materiale ca blocuri de beton, cărucioare, roți de vagonete, lanțuri de crațere, tuburi de aeraj, scocuri oscilante etc. Deși cunoaște această stare de lucruri, tov. Madarasz Ludovic, gospodarul minei, n-a luat pînă acum măsuri pentru adăpostirea acestor materiale.

Este timpul ca conducerea minei Lonea să ia măsuri împotriva acestora care dovedesc nepăsare față de bunul poporului.

GH. ANDRAȘ
corespondent

★

...Conducerea competrol din Petroșani manifestă dezinteres în ceea ce privește aprovizionarea oamenilor muncii cu butelii de aragaz.

Pe bună dreptate cumpărătorii sînt nemulțumiți, mai cu seamă că aceste butelii sînt servite pe „sprinceană” prietenilor și cunoșcuților celor de la competrol, în timp ce alții sînt puși pe drumuri luni de zile pînă reușesc să primească o butelie de aragaz.

Oamenii muncii vor să știe: ce măsuri va lua conducerea competrol Petroșani pentru a asigura o justă deservire ?

N. CIOBANU
corespondent

SPECTACOLELE DE AZI

CINEMATOGRAFE: Petroșani Al. Sahia: „Intr-un port îndepărtat”; Lupeni: „Soldatul victoriei, seria I-a”; Petrila: „Locotenentul lui Rakoczi”; Lonea: „Furtună pe Nipru”; Aninoasa: „Prietenii credincioși”; Vulcan: „Profesorul de dans”.

De ce a rămas brigada noastră sub plan

Sînt minier, responsabil de brigadă în sectorul II Cîmpa al minei Lonea. Împreună cu ortacii mei lucrez la înaintări în piatră, deschizînd galerii pentru dezvoltarea minei. Noi lucrăm cu sirguintă fiind conștienți de importanța ce o are munca noastră.

Uneori însă, străduința noastră rămîne fără rezultat. În luna noiembrie, spre exemplu, brigada mea nu a reușit să realizeze decît o înaintare de 12 metri, pe cînd în mod obișnuit noi putem realiza înaintări de 30-50 m. Printre cauzele care au făcut ca brigada noastră să nu-și îndeplinească sarcinile de plan, este și lipsa de sprijin din partea tehnicienilor din sector. Nu era zi ca noi să nu aducem la cunoștința conducerii sectorului și tovarășului inginer Hăncilă Viorel, șeful sectorului, faptul că nu am avut aer comprimat, lemn, cranpoane și alte materiale. Pe tovarășul inginer Hăncilă nu l-a preocupat luarea de măsuri menite să ducă la îmbunătățirea condițiilor noastre de muncă. El nu a venit niciodată la fața locului nostru de muncă să se intereseze de lipsuri și greutăți înfîmînăm, cum ar putea fi înălțurate.

Lipsită de ajutorul de zi cu zi al tehnicienilor, brigada pe care o conduc a obținut în luna noiembrie o productivitate scăzută, lucru care a făcut ca noi să primim și un salariu mai mic decît în alte luni.

După părerea mea, o lipsă în această direcție are și organizația de

bază din cadrul sectorului nostru. Ea nu a acordat atenția cuvenită felului cum conducerea sectorului în colaborare cu comitetul de secție sindicală organizează consfăturile de producție, nu controlează felul în care sînt duse la îndeplinire propunerile făcute de mineri în cadrul acestor consfătuiri. Neîndrumat și sprijinit de organizația de bază, comitetul de secție sindicală nu a organizat de mult timp asemenea consfătuiri menite să ducă la scoaterea la iveală a lipsurilor și greutăților, la înlăturarea lor.

Organizația de bază nu a dus muncă politică în rîndurile tehnicienilor, nu a luat poziție critică împotriva acelor cadre de conducere care au neglijat asigurarea de condiții tehnico-organizatorice tuturor brigăzilor de mineri din cadrul sectorului. Pentru a înlătura lipsurile și greutățile în muncă, organizația de bază trebuie să-și îmbunătățească activitatea politică în rîndurile tehnicienilor, să îndrume și să sprijine comitetul de secție sindicală în organizarea consfătuirilor de producție și a întrecerii socialiste, să vegheze cum sînt aplicate metodele înaintate de muncă.

Ajutați de organizația de bază, de tehnicieni, noi vom reuși să ne îndeplinim și depășim ritmic și la toți indicii sarcinile de plan.

COSTINAȘ NICOLAE

responsabil de brigadă U.T.M.
sectorul II Cîmpa, mina Lonea

Grupe sindicale a căror activitate trebuie îmbunătățită

Organizarea întrecerii socialiste este principala sarcină ce stă în fața grupelor sindicale. La Uzina de reparat utilaj minier din Petroșani, o bună parte din grupele sindicale, printre care cele conduse de organizatorii Rușulan Ioan, Fetz Iuliu, Laurențiu Nicolae, acordă multă atenție organizării întrecerii socialiste, fapt care dă muncitorilor un puternic impuls spre obținerea de rezultate importante în sporirea producției și productivității muncii.

La U.R.U.M.P. sînt însă grupe sindicale care nu desfășoară nici o activitate. Îndeosebi a lîncezit activitatea grupelor sindicale nr. 1, 2 și 7 din secția mecanică, care nu se preocupă nici de organizarea întrecerii

socialiste, nici de îndeplinirea celorlalte sarcini ce le revin. Principala vină pentru această situație o poartă responsabilii acestor grupe sindicale, respectiv tovarășii Radu Victor, Chiș Gheorghe și Bordula Nicolae, care dau dovadă de nepăsare față de sarcinile încredințate.

Pentru organizarea temeinică a întrecerii socialiste, pentru dezvoltarea ei continuă, e necesar ca fiecare grupă sindicală să fie activă. Tovarășii care fac parte din conducerile grupelor sindicale sînt dator să răspundă încrederii ce li s-a acordat, muncind pentru activizarea grupelor sindicale de care răspund.

ALEX. BUDAI
correspondent

Note bibliografice

Sîntem la cîțiva ani după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Departe, în stea cazahă pustie de arșița nemiloasă a soarelui, la Karaganda — veche așezare minieră exploatată în trecut de firme engleze și acum lăsată în părăsire, cu minele înundate și locuințele părăginite — într-o bună zi se înfățișează un grup de comuniști, trimiși de partid din diferite părți ale Uniunii Sovietice să dea viață acestor meleaguri. Localnicii cazahi îi privesc la început cu neîncredere, apoi, după ce înțeleg că aceștia le aduc o viață nouă, li se alătură cu entuziasm și dragoste de muncă.

Acesta este tabloul pe care ni-l înmaginăm citind primele pagini ale romanului lui Mustafin. În acest roman este descrisă întreaga istorie de după revoluție a Karagandei, astăzi mare centru minier al Uniunii Sovietice, care posedă zăcăminte însemnate de cărbuni de cea mai bună calitate. În paginile romanului apar bine conturate o serie întregă de personaje, fiecare cu trăsăturile lui morale. Iată-i: Scerbacov, vechi minier din Donbas, ajunge să conducă mina din Karaganda, apoi combinatul; — un om cinstit, hotărît, energic și cumpătat, care prin toate manifestările sale căuta să vină în ajutorul

G. Mustafin : „KARAGANDA”

— ROMAN —

oamenilor, să le ușureze muncă, îngrijindu-se în permanență de creșterea bunei lor stări. Alături de el se conturează figura luminoasă a organizatorului de partid, Meiram, tînar crescut și educat de partid, care îmbrățișează orice inițiativă nouă cu sorți de izbîndă, încurajează tot ce e nou, muncind fără preget, chiar cu prea mult foc, pentru o Karagandă nouă, socialistă. Ermek, Kozlov, Lapșin, muncitori vechi, cinstiți și devotați ideii pentru care au pornit să lupte, sînt alte personaje care te atrag prin entuziasmul lor, prin frumusețea lor sufletească.

„Mai mult, tot mai mult cărbune” cere patria și ei pornesc hotărîți să satisfacă necesitățile tinerei industriei sovietice.

Primele realizări încurajează pe comuniști. Calea ferată care era la o mare distanță e prelungită pînă la Karaganda. Munca manuală începe să fie înlocuită cu forța aburului; se construiesc locuințe pentru muncitori...

Dar dușmanul de clasă, perfid, ascuns, nu se împacă cu această viață nouă ce apare în stea fără sfîrșit. Alături de muncă eroică a muncitorilor localnici sau a minerilor veniți

De la Comitetul pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”

MOSCOVA. — TASS transmite: În zilele de 11, 14 și 18 decembrie au avut loc la Moscova, sub președinția academicianului D. V. Skobelțin, ședințe ale Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

CU PRIVIRE LA DECERNAREA PREMIILOR INTERNAȚIONALE STALIN „PENTRU ÎNTĂRIREA PĂCII ÎNTRU POPOARE” PE ANUL 1954

Hotărîrea din 18 decembrie 1954 a Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”

Pentru merite deosebite în lupta pentru menținerea și întărirea păcii se decernează Premiul Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” următoarelor persoane:

Denis Novell Pritt — jurist (Anglia).

Alain Le Léap — secretar general al Confederației Generale a Muncii (Franța).

Takin Kodo Hmăing — scriitor (Birmania).

Berthold Brecht — poet și dramaturg (Germania).

Felix Iversen — profesor la universitatea din Helsinki (Finlanda).

André Bonnard — profesor la universitatea din Lausanne (Elveția).

Baldomero Sanin Cano — profesor, doctor honoris causa al universităților din Edinburg și Bogota (Columbia).

Comitetul a examinat propunerile prezentate în legătură cu decernarea Premiilor Internaționale Stalin pe anul în curs și a adoptat următoarea hotărîre în legătură cu decernarea Premiilor Internaționale Stalin pe anul 1954:

Prijono — profesor, decanul facultății de literă a universității de stat din Djakarta (Indonezia).

Nicolas Guillen — poet (Cuba).
Președintele Comitetului,

D. V. Skobelțin,

Vicepreședinții Comitetului,

Go Mo-jo (China),

Louis Aragon (Franța).

Membrii Comitetului:

Anna Seghers (Germania);

Antonio Banfi (Italia);

John Bernal (Anglia);

Jan Dembowski (Polonia);

Pablo Neruda (Chile);

Mihail Sadoveanu (România);

Sahib Singh Sokhey (India);

G. V. Aleksandrov (U.R.S.S.);

A. A. Fadeev (U.R.S.S.);

I. G. Ehrenburg (U.R.S.S.)

Moscova, 18 decembrie 1954

Lucrările Congresului scriitorilor sovietici

MOSCOVA (Agerpres). — TASS În ședința din seara zilei de 18 decembrie a celui de al II-lea Congres al scriitorilor sovietici, regizorul Serghei Gherasimov, artist al poporului din U.R.S.S., a prezentat coraportul despre dramaturgia cinematografică sovietică.

La tribună s-a urcat apoi Anna Seghers, reprezentanta cercurilor literare din Republica Democrată Germană. Ea a fost întîmpinată de asistență cu aplauze călduroase.

În ședința din 19 decembrie au

luat cuvîntul scriitorul mordvin Nikula Erkaî, scriitorul armean Nairi Zarian, poetul Serghei Mihalkov, scriitorul vietnamez Nguen Den Thi, și a fost prezentat raportul „Traducerile artistice din literaturile popoarelor U.R.S.S.”, pregătit de Pavel Antokolski, Muhtar Auezov și Maxim Rilski.

S-a dat citire unor telegrame de salut adresate congresului din partea oamenilor de cultură din numeroase țări.

Editarea operelor lui I. V. Stalin în limba romînă

Lucrările lui Iosif Vissarionovici Stalin — marele continuator al operei lui Vlădimir Ilici Lenin — se bucură de o largă răspîndire în țara noastră.

Între anii 1944—1954, Editura de Stat pentru literatură politică a tipărit lucrările lui I. V. Stalin într-un tiraj total de 7.495.516 exemplare.

TINERI,

Inscrieți-vă în școlile de calificare S.F.U. Cărbune care funcționează în orașele Lupeni, Vulcan, Petrița și Lonea.

Durata școlii este de 6 luni. Elevului, pe timpul școlarizării i se asigură în mod gratuit hrană, cazare, îmbrăcăminte, cărți școlare, material educativ și cultural, precum și 80 la sută din contravaloarea muncii depuse în timpul practicii.

Cei care doresc să se înscrie se vor adresa la Biroul raional de recrutare și repartizare a forțelor de muncă, Petroșani, str. Gh. Gheorghiu-Dej, 55, zilnic între orele 7-15. Telefon interurban 229.

N. NICORICI

Pentru preîntîmpinarea unui nou război în Europa !

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Angliei

La 20 decembrie, A. A. Gromiko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S., și i-a înmînat o notă a guvernului U.R.S.S. către guvernul Marii Britanii.

În nota guvernului sovietic se arată printre altele:

„Guvernul sovietic consideră necesar să atragă atenția guvernului Angliei asupra faptului că acțiunile guvernului englez, care își găsesc expresia în încheierea așaziselor acorduri de la Paris, sînt în contradicție flagrantă cu obligațiile pe care și le-a asumat Anglia în baza „tratatului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Regatul Unit al Marii Britanii de alianță în războiul împotriva Germaniei hitleriste și complicilor ei în Europa și de colaborare și asistență mutuală după război“.

Acest tratat a fost semnat la 26 mai 1942, în zilele cînd Uniunea Sovietică și Anglia, împreună cu celelalte state ale coaliției antihitleriste, duceau lupta grea împotriva dușmanului comun — Germania hitleristă. Cimentat cu sîngele celor mai buni fii ai popoarelor sovietic și englez, tratatul anglo-sovietic, a cărui încheiere a fost dictată de năzuința spre o colaborare strînsă a celor două popoare, prevede ca Anglia și Uniunea Sovietică să ia în perioada de după război măsuri comune pentru preîntîmpinarea posibilității unei noi agresiuni din partea Germaniei sau a oricăruia din statele legate de aceasta în actele de agresiune în Europa.

În acest tratat, încheiat pe o durată pînă la 1962, se spune:

„1. Înaltele părți contractante își

exprimă dorința de a se uni cu celelalte state, care gîndesc la fel cu ele, în adoptarea de propuneri cu privire la acțiuni comune în perioada de după război, în scopul menținerii păcii și rezistenței față de agresiune.

2. Înaintea aprobării unor asemenea propuneri, ele vor lua, după terminarea operațiunilor militare, toate măsurile ce le stau în putință pentru a face imposibilă repetarea agresiunii și încălcarea păcii de către Germania sau de către oricare din statele legate de ea în actele de agresiune în Europa” (articolul 3).

În continuare, în tratat se spune:

„Fiecare din înaltele părți contractante se obligă să nu încheie nici un fel de alianțe și să nu ia parte la nici un fel de coaliție îndreptate împotriva celeilalte înalte părți contractante“ (articolul 7).

Uniunea Sovietică și Anglia au căzut de acord pe baza acestui tratat să concluzeze în perioada de după război într-o strînsă colaborare prietenească în scopul organizării securității în Europa, obligîndu-se de asemenea să-și acorde orice ajutor militar și alt ajutor mutual și sprijin în cazul cînd una din părți va fi supusă din nou unei agresiuni din partea Germaniei.

În timp ce tratatul anglo-sovietic își pune ca scop să contribuie la menținerea păcii și preîntîmpinarea unei noi agresiuni din partea Germaniei sau a statelor legate de ea în actele de agresiune în Europa, acordurile de la Paris, care au fost semnate de guvernul Angliei, duc la refacerea militarismului german și creează prin aceasta primejdia unei noi agresiuni germane. Aceste acorduri prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale

și crearea unei armate vest-germane în frunte cu foști generali hitleriști, care încă nu de mult au instaurat pe teritoriile ocupate ale unei serii de țări europene un regim fascist de teroare sîngeroasă și de asuprire și au distrus numeroase orașe și sate ale Uniunii Sovietice, Angliei, Franței, Poloniei și ale altor țări din Europa, care au căzut victime ale agresiunii militarismului german“.

În nota guvernului sovietic se spune mai departe:

„Actuala politică a guvernului englez nu numai că nu corespunde obligațiilor asumate de Anglia în baza tratatului anglo-sovietic de colaborare și asistență mutuală după război, dar este îndreptată direct împotriva Uniunii Sovietice și celorlalte state iubitoare de pace.

Guvernul Angliei nu numai că a semnat acordurile de la Paris și a obținut aprobarea lor în parlament, dar și exercită o puternică presiune asupra celorlalte state europene participante la aceste acorduri în scopul grăbirii ratificării lor. Astfel, el se străduiește să grăbească remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în sus-menționatele grupări militare.

Dată fiind o asemenea situație, tratatul anglo-sovietic își pierde însemnătatea și nu mai poate servi țelurilor pentru care a fost încheiat. Întrucît, în ciuda existenței acestui tratat, guvernul Angliei s-a situat pe poziția refacerii militarismului în Germania occidentală și atrage Germania occidentală remilitarizată în grupări militare îndreptate îm-

potriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace, tratatul anglo-sovietic nu numai că încetează de a servi interesele păcii, ci, dimpotrivă, se transformă doar într-un paravan care servește pentru camuflarea politicii actuale a guvernului Angliei care a intrat în grupările militare agresive conduse de Statele Unite ale Americii. Guvernul sovietic nu se poate împăca cu o asemenea situație și nu poate să nu spună aceasta direct atît poporului sovietic, cît și poporului englez.

Toate acestea dovedesc că ratificarea acordurilor de la Paris va complica serios în mod inevitabil întreaga situație din Europa, că această ratificare nu corespunde intereselor păcii și securității în Europa, că ea este necesară numai cercurilor agresive ale unor state ocupate cu pregătirea unui nou război.

În aceste condiții, guvernul sovietic consideră de datoria sa să declare că actul ratificării acordurilor de la Paris va șterge dintr-o singură trăsătură tratatul anglo-sovietic de colaborare și asistență mutuală după război și va anula acest tratat. Pentru aceasta întreaga răspundere va reveni Angliei, guvernului englez.

După ratificarea acordurilor de la Paris, guvernului sovietic nu-i va rămîne altceva de făcut decît să prezinte Prezidiului Sovietului Suprem al URSS spre examinare propunerea de anulare a tratatului de alianță în războiul împotriva Germaniei hitleriste și complicilor ei în Europa și de colaborare și asistență mutuală după război, încheiat între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Regatul Unit al Marii Britanii“.

Notele de răspuns ale guvernului sovietic

adresate guvernelor Finlandei, Iugoslaviei, Suediei, Elveției și Austriei

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite notele de răspuns ale guvernului sovietic către guvernele Finlandei, Iugoslaviei, Suediei, Elveției și Austriei.

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat legației Finlandei la Moscova nota de răspuns a guvernului sovietic la nota guvernului Finlandei, din 19 noiembrie.

În notă se arată că guvernul sovietic, luînd act de declarația guvernului Finlandei că acesta apreciază în mod pozitiv eforturile Uniunii Sovietice îndreptate spre crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, nu poate să nu-și exprime regretul în legătură cu faptul că guvernul Finlandei n-a găsit posibil să ia parte la conferința pe întreaga Europă în problema securității colective în Europa.

În continuare, în notă se spune:

„În prezent, cînd anumite state occidentale întreprind acțiuni pentru reînvierea militarismului german și atragerea Germaniei occidentale în grupări militare îndreptate împotriva țărilor europene iubitoare de pace, problema unificării eforturilor tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat, în interesul asigurării în comun a păcii și securității în Europa, capătă o însemnătate deosebit de mare.

Guvernul sovietic consideră că guvernul Finlandei își va aduce contribuția la cauza creării unui sistem de securitate colectivă în Europa“.

În aceeași zi, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a trimis ambasadei Iugoslaviei la Moscova nota de răspuns a guvernului sovietic la nota guvernului R.F.P. Iugoslavia din 24 noiembrie.

„Guvernul U.R.S.S., se spune în notă, ia act de declarația cuprinsă în nota guvernului R.F.P. Iugoslavia că el sprijină ideea conferinței cuprinsă în propunerea guvernului sovietic și recunoaște că ținerea unei asemenea conferințe în conformitate cu principiile Cartei Națiunilor Unite ar reprezenta o contribuție însemnată la micșorarea încordării internaționale“.

În nota guvernului sovietic se arată că ratificarea acordurilor de la Paris va agrava situația în Europa, va submina posibilitatea realizării unor acorduri asupra problemelor europene nerezolvate și va exclude posibilitatea unui acord între statele interesate în problema unificării Germaniei.

„În legătură cu aceasta, se spune în continuare în notă, va avea o mare însemnătate ca guvernul Iugoslaviei, ale cărei popoare au fost în cursul vieții unei singure generații de două ori victima unor războaie pustiitoare, dezlănțuite de militarismul german, să aprecieze în modului convenit primejdia pe care o reprezintă pentru popoarele europene reînvierea Wehrmachtului vest-german și să-și aducă contribuția la cauza creării securității colective în Europa“.

În nota adresată la 17 decembrie ambasadei Suediei la Moscova, ca răspuns la nota guvernului Suediei din 19 noiembrie, guvernul sovietic remarcă cu regret că guvernul Suediei nu a considerat posibil să participe la conferința pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, deși din nota guvernului suedez rezultă că el a apreciat propunerea guvernului

sovietic de a se convoca o asemenea conferință, ca o măsură avînd drept scop micșorarea încordării internaționale și întărirea păcii în Europa.

După ce expune o serie de considerațiuni în legătură cu propunerea sovietică de a se crea un sistem de securitate colectivă, în notă se spune:

„În ce-l privește, guvernul sovietic este desigur gata să ia cunoștință de propuneri în problema sistemului de securitate colectivă în Europa, dacă astfel de propuneri ar fi prezentate de guvernul suedez, ai cărui reprezentanți cu răspundere au exprimat în repetate rînduri dorința de a contribui la întărirea păcii și securității colective“.

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat legației Elveției la Moscova nota de răspuns a guvernului sovietic la nota guvernului Elveției din 24 noiembrie.

În nota sa, guvernul sovietic ia act de declarația guvernului elvețian că el sprijină orice inițiativă îndreptată spre crearea în lume, și mai ales în Europa, a unui „regim trainic de pace și securitate“.

„Guvernul sovietic, se spune în notă, consideră că propunerea de a se convoca o conferință pe întreaga Europă în problema securității colective în Europa corespunde sarcinilor asigurării păcii și securității în Europa și, în această ordine de idei, își exprimă regretul că guvernul Elveției nu a găsit posibil să-și trimită reprezentanți la această conferință“.

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a trimis ambasadei Austriei la Moscova nota de răspuns a guvernului sovietic la nota

guvernului Austriei din 27 noiembrie.

În nota sa, guvernul sovietic constată cu regret că guvernul Austriei a refuzat să participe la conferința pe întreaga Europă pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

„Guvernul austriac, se spune în notă, își motivează refuzul invocînd faptul că el ar fi putut participa la conferința țărilor europene numai în cazul cînd la această conferință ar participa toate puterile care ocupă Austria.

În legătură cu aceasta, guvernul sovietic nu poate să nu atragă atenția guvernului Austriei asupra faptului că guvernele Franței, Angliei și S.U.A., în tendința lor de a aplica planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale, au refuzat să auctă tratativele propuse de Uniunea Sovietică, declarînd că în prezent n-ar exista condițiile necesare pentru succesorul unei conferințe „privind Germania, Austria și alte aspecte ale securității europene“.

În continuare, în notă se spune:

„Crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa corespunde și intereselor securității Austriei, care în preajma celui de al doilea război mondial a fost victima agresiunii din partea Germaniei militariste ce a cîmpit Austria prin Anschluss. Planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și de crearea a unei armate vest-germane comandate de foștii generali hitleriști, planuri prevăzute de acordurile de la Paris, nu pot să nu agraveze primejdia anexării Austriei de către o Germanie occidentală militaristă, ceea ce creează noi obstacole în calea reglementării definitive a problemei austriace“.